

Jeg vil igen gøre opmærksom på, at spørgsmålet i forbindelse med salg og lignende, indtægt heraf, som også hr. Svend Auken er inde på, skal løses i forbindelse med den almindelige økonomiske styring af kommunerne, og endnu en gang gør jeg opmærksom på, at af aftalen om gang de kommunale økonomier 2003 fremgår det, at regeringen henstiller, at kommunerne anvender overskydende kommunalt provenu fra et eventuelt salg af ejerandele i forsyningsselskaber på energiområdet til gældsafvikling.

Jeg kan ikke i dag sige til hr. Svend Auken, hvor mange penge Herning eventuelt får ud af det her. Det skal jeg lade være usagt. Vi har ønsket at liberalisere et marked. Vi ønsker flere muligheder for at få effektiviseringer, og jeg mener faktisk, at 100 netselskaber i Danmark er for meget til, at vi har en effektiv struktur. Det er også det, jeg hører hr. Martin Lidegaard sige. Jeg mener bare ikke, at dette er en sag, der skal løses over regler i elforsyningsloven; det er jeg nødt til at gøre opmærksom på.

Og til fru Anne Grete Holmsgaard: Jamen det er Energitilsynet, der træffer afgørelse i forhold til den nedskrevne genanskaffelsesværdi, og så må vi se på at håndtere, hvordan det ser ud, hvis der er kommuner, der begynder at foretage sig ting af kommunaløkonomisk karakter, som vi ikke herindefra finder er i orden.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Vi kunne have en meget lang diskussion om, hvad der er økonomisk incitament nok til at sælge eller ikke sælge. Men hvad der i hvert fald ikke skaber incitament til at sælge, er en fuldstændig uafklaret politisk situation, hvor man risikerer, at der vil være et nyt flertal om 3 år, der vil køre en ganske anden politik på det her område, end den nuværende regering gør.

Vi kan simpelt hen ikke være bekendt at give investorerne i det nye marked de vilkår. Og jeg fatter ikke, at erhvervsministeren i en borgerlig regering ikke tager større hensyn til de interesser, som i og for sig skal sikre en bedre økonomi i sektoren fremover.

Derudover må jeg sige som ansvarlig politiker i kongeriget: At pumpe 100 mia. kr. ud – om de så går til skattelettelser eller til øget offentligt forbrug, eller hvad pokker de gør – uden overheadet at blinke, uden så meget som at løfte et øjenbryn og have en eller anden idé om, hvor-

dan man vil forholde sig, hvis kommunerne ikke gør, som man ønsker!

Har ministeren slet ikke noget svar på: Hvis ikke det er lex NESAs, fint, hvad er det så? Er det deponering, eller hvad har regeringen tænkt sig at foretage sig, hvis Herlev Kommune øger sit offentlige forbrug med 800 mio. kr.? Hvad vil regeringen så gøre?

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Ministerens har ved mange lejligheder sagt, både i udvalget og også i salen her, at hans hensigt er at nedsætte prisen på el.

Mener ministeren, at salget af el-selskaberne vil give en lavere elpris? Hvis tilfældet nu er, at det er DONG, der køber og skal have en forrentning af pengene, er ministeren så stadig væk den eneste, der mener, at det vil give en lavere pris?

Til sidst vil jeg godt spørge ministeren: Han siger, at KL har sagt, at det kunne blive til en gældssanering i de kommuner, der har gæld. Den kommune, der skal have flest penge her, er Gentofte, en kommune, der ingen gæld har. Må de så ikke bruge pengene?

Kl. 18.40

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Ja, det bliver jo ikke et spørgsmål, men et svar, for ministeren stillede mig et spørgsmål. Ministeren spurgte, hvad Dansk Folkeparti ville gøre. Ja, Dansk Folkeparti vil i hvert fald ikke blive ved med at se på, at samfundsøkonomiske milliarder kan blafre rundt, uden at man har fastsat regler for, hvad der skal ske med dem.

Så kan jeg sige til ministeren, at hvis ministeren ikke vil tage initiativ til det, må Dansk Folkeparti jo gøre det.

I øvrigt vil jeg spørge ministeren, om han ikke mener, at det er et problem, at ifølge Jyllands-Posten i dag er forligsparterne, elreformens forligsparter, De Radikale og Socialdemokratiet, parate til at gå rettens vej for at få stoppet udsalget af de kommunalt ejede el-selskaber. Er det ikke sådan ligesom at sige, at så må det jo være slut med det elreformforlig, der foreligger, når den ene part i elreformforliget ligefrem vil søge den anden?

Det har vi vist aldrig set før i den danske politiske historie.